

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem JUDr. Tomášem Bělohávkem ve věci

žalobkyně: **JUDr. Vlasta Němcová**, advokátka se sídlem Blansko, Nádražní 2369
insolvenční správkyňe dlužnice MUDr. E. K. nar. ,
bytem

proti
žalovaná: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 000 25 429, se sídlem
Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO 697 97 111,
se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o zaplacení 112 861 Kč s příslušenstvím

takto:

- I.** Žalovaná je povinna **zaplatit** žalobkyni částku 14 665,56 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 7,5 % ročně z této částky od 20.9.2012 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II.** **Zamítá se** žaloba v žalobním požadavku, aby žalobkyni byla uhrazena částka 98 195,44 Kč a úroky z prodlení z částky 112 861 Kč ve výši 7,5 % ročně od 12.8.2011 do 19.9.2012 a úroky z prodlení z částky 98 195,44 Kč ve výši 7,5 % ročně od 20.9.2012 do zaplacení.
- III.** Žalobkyně je **povinna** zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení 2 023,68 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou ze dne 11. 10. 2012 domáhala, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobkyni 186.994,- Kč se 7,5 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 12. 8. 2011 do zaplacení s odůvodněním, že dne 19. 9. 2006 na ni byla státním zástupcem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 podána obžaloba sp. zn. [REDAKCE], které byla zproštěna rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 21. 8. 2008, sp. zn. [REDAKCE], který nabyl právní moci dne 4. 9. 2008. Žalobkyni byla způsobena škoda ve shora uvedené výši, která představuje náklady na obhajobu. Žalobkyně svůj nárok u žalované uplatnila, žalovaná však její žádosti nevyhověla s tím, že její nárok je promlčen. S touto argumentací žalobkyně nesouhlasí, neboť škoda vznikla v okamžiku, kdy žalobkyně skutečně náklady na obhajobu uhradila, nikoli okamžikem nabytí právní moci rozsudku, jak uvádí žalovaná.

2. Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že v ní uplatněný nárok neuznává. Učinila nespornou skutečnost, že u ní žalobkyně svůj nárok řádně uplatnila, této žádosti žalovaná nevyhověla. Rozhodnutí, kterým byla žalobkyně v předmětném řízení zproštěna obžaloby, nabylo právní moci dne 4. 9. 2008, nároky žalobkyně byly promlčeny dne 4. 9. 2011. Právní zástupce žalobkyně vyčíslil odměnu fakturou znějící na částku 40.000,- Kč se splatností dne 14. 1. 2007. Žalobkyně tuto částku uhradila ve dvou splátkách dne 16. 1. 2007 a 31. 1. 2007. Dále byla žalobkyni vystavena faktura na částku 146.994,- Kč se splatností dne 20. 12. 2008. Žalobkyně uhradila na tuto fakturu dne 7. 6. 2009 částku 5.000,- Kč, dne 10. 2. 2010 částku 15.000,- Kč, dne 17. 7. 2011 částku 60.000,- Kč a dne 11. 8. 2011 částku 126.994,- Kč. Tvrzení žalobkyně týkající se běhu subjektivní lhůty postrádá logiku a opírá se o nesprávný výklad judikatury. Žalobkyně věděla už od 4. 9. 2008 o vzniklé škodě, její částečné výši a škůdci, nic jí tedy nebránilo v uplatnění nároku. Žalovaná navrhl žalobu zamítnout.

3. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 1. 4. 2014, č.j. 10C 218/2012-56 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9. 7. 2014, č.j. 72Co 260/2014-78 byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta, když soudy dospěly k závěru, že nárok žalobkyně na náhradu škody je promlčen. Soudy vycházely ze závěru, že tříletá promlčecí doba ve smyslu § 32 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. začala běžet dne 11. 12. 2008, kdy již bylo trestní stíhání žalobkyně pravomocně skončeno a zároveň bylo žalobkyni známo, že již vynaložila a nadále vynaloží obhájcem vyúčtované náklady na svou obhajobu v trestním řízení. Rozsudkem Nejvyššího soudu ČR ze dne 6. 9. 2016, č.j. 30Cdo 421/2015-105 byly citované rozsudky soudů I. a II. stupně zrušeny a věc byla vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení s tím, že subjektivně určeným počátkem běhu promlčecí doby v případě nákladů na obhajobu je až den, kdy tyto náklady byly uhrazeny, neboť až tímto dnem vznikla škoda, a tudíž nejdříve tento den se poškozený mohl o vzniku škody dozvědět. Dostatečnou ochranou pro to, aby stát nebyl po neúměrnou dobu udržován v nejistotě, zda, resp. kdy stěžovatel nárok na náhradu škody uplatní, je existence promlčecí doby s objektivně určeným počátkem, který není vázán na zaplacení nákladů obhajoby, ale na právní moc usnesení o zahájení trestního stíhání (§ 32 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.).

4. Ve věci poté rozhodl Obvodní soud pro Prahu 2 rozsudkem ze dne 21. 11. 2016, č.j. 10C 218/2012-154 v rámci něhož soud prvního stupně učinil tyto skutkové závěry: ze shodného tvrzení účastníků řízení a na podkladě provedeného dokazování tento soud zjistil, že dne 19.9.2006 podal státní zástupce obžalobu, které však byla žalobkyně rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 21.8.2008, sp. zn. [REDAKCE], který nabyl právní moci dne 4.9.2008, zproštěna; dále že žalobkyně za obhajobu, kterou jí ve zmíněném trestním řízení poskytl JUDr. Ing. Lukáš Prudil, Ph.D., zaplatila celkem 186 994 Kč, z toho zálohu ve výši 40 000 Kč (uhrazenou ve dvou splátkách po 20 000 Kč dne 16.1.2007 a dne 31. 1. 2007) a poté částku 146

994 Kč, která se na základě faktury č. [REDAKCE] vystavené dne 10.12.2008, stala splatnou dne 20.12.2008; dále že Dodatkem č. 1 ze dne 1.12.2008 se smluvní strany dohodly na změně splatnosti uvedené částky, a to tak, že ji žalobkyně zaplatí nejpozději do tří let po právní moci zprošťujícího rozsudku, tj. do 4.9.2011; dále že žalobkyně dne 7.5.2009 zaplatila částku 5 000 Kč, dne 10.2.2010 částku 15 000 Kč a dne 11.8.2011 částku 126 994 Kč; dále že dne 27.2.2012 žalobkyně uplatnila u žalované nárok na náhradu škody ve výši 186 944 Kč a že žalovaná dne 19.3.2012 žádost žalobkyně odmítla s odůvodněním, že její nárok je promlčen. Uvedená skutková zjištění soud posoudil podle § 5 písm. a), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1 a § 32 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Žalobkyni přisvědčil v tom, že pokud byla v trestním řízení zproštěna obžaloby, je usnesení o zahájení jejího trestního stíhání nezákonným rozhodnutím (§ 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.). Dovodil tudíž, že žalobkyně má právo na náhradu nákladů. Současně však soud konstatoval, že žalovanou vznesená námitka promlčení týkající se částky 40 000 Kč je důvodná. Žalobkyně se totiž dozvěděla o výši této škody v lednu 2007, kdy tuto částku zaplatila svému obhájci za obhajobu. Po právní moci zprošťujícího rozsudku, tj. ode dne 4.9.2008 žalobkyně znala i subjekt, který je za škodu odpovědný. Od tohoto okamžiku tudíž žalobkyni plynula tříletá promlčecí doba, která skončila dne 4.9.2011. Vzhledem k tomu, že žalobkyně uplatnila svůj nárok na náhradu škody u žalované až dne 19.3.2012, tedy po marném uplynutí zmíněné promlčecí doby a s přihlédnutím k tomu, že žalobu podala u soudu až dne 11.10.2012, je její nárok na zaplacení částky 40 000 Kč promlčený. Ohledně zbývajících částí žalobkyni požadovaného nároku soud I. stupně zkonstatoval, že byl včas uplatněný, nikoliv však dostatečně specifikovaný. Soud však žalobkyni vytkl to, že v žalobě nerozvedla, z čeho se skládají náklady, o nichž tvrdí, že je vynaložila na svou obhajobu, přičemž ani nereagovala na usnesení prvostupňového soudu ze dne 5.10.2016, č. j. 10 C 218/2012-110, jímž byla vyzvána k doplnění svých skutkových tvrzení. Soudu I. stupně tak nebyla známa data a konkretizace jednotlivých úkonů právní služby, které požaduje od žalované nahradit. Vzhledem k tomu, že žalobkyně, resp. její zástupce se k jednání prvostupňového soudu dne 21.11.2016 bez omluvy nedostavili, soud I. stupně jim proto nemohl poskytnout poučení směřující k odstranění těchto nedostatků (§ 118a odst. 1, 3 o.s.ř.) a pro nesplnění povinnosti tvrzení a povinnosti důkazní soud I. stupně shledal i žalobu o náhradu škody ve výši 146 994 Kč jako nedůvodnou. Z uvedeného důvodu prvostupňový soud žalobu zamítl a rozhodnutí o nákladech řízení odůvodnil odkazem na § 142 odst. 1 o.s.ř.

5. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 13. 12. 2017, č.j. 72 Co 314/2017-179 byl rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 21. 11. 2016, č. j. 10 C 218/2012 – 154 k odvolání žalobkyně změněn tak, že rozsudek soudu I. stupně se ve výroku o věci samé, co do částky 74.133 Kč, spolu s úrokem z prodlení z této částky ve výši 7,5 % p. a. od 12. 8. 2011 do zaplacení potvrzuje, jinak, tj. co do částky 112.861 Kč s přísl. se ve výroku o nákladech řízení zrušuje a v uvedeném rozsahu se věc vrací soudu I. stupně k dalšímu řízení. Odvolací soud toto své rozhodnutí odůvodnil tím, že soud I. stupně si pro svá rozhodnutí učinil dostatečná skutková zjištění, s jeho právním závěrem se však odvolací soud ztotožňuje pouze částečně. Správným shledal odvolací soud závěr soudu I. stupně o tom že nárok žalobkyně na náhradu nákladů na obhajobu ve výši 40.000,00 Kč je promlčený. Dále se odvolací soud ztotožnil s tím, že při jednání, konaném dne 21. 11. 2016, byly splněny podmínky pro projednání o rozhodnutí věci v nepřítomnosti žalobkyně, neboť tato žalobkyně, ani její právní zástupce, nepožádali o odročení jednání. Pouze se z jednání omluvili. Odvolací soud pak souhlasí i se závěrem soudu I. stupně o závěru, že skutková tvrzení žalobkyně, týkající se jejího nároku na náhradu nákladů, které měla vynaložit za cestové a za ztrátu času svého obhájce ve výši 43.206,00 Kč, nebyla dostatečná. Žalobkyně sice připojila seznam úkonů právní služby, které pro ni její obhájce v rámci trestního

řízení učinil, nicméně informace, z níž by bylo možno dovodit existenci a výši nákladů za cestové, a od něj se odvíjející náhrady za ztrátu času tohoto obhájce, zůstaly neúplné. Je tak správný závěr soudu I. stupně, že žalobkyně v rozsahu svého požadavku na náhradu cestového a ztráty času svého obhájce, nesplnila svou povinnost tvrzení ani svou povinnost důkazní. Odvolací soud poté specifikoval, jak dospěl k částce 74.133,00 Kč, ohledně níž potvrdil zamítavé rozhodnutí soudu I. stupně. Odvolací soud uvádí, že námitka žalované byla shledána důvodnou co do částky 40.000,00 Kč a jelikož ze zálohové faktury nevyplývá, kterého konkrétního úkonu právní služby se tato záloha týká, tak je třeba mít za to, že se vztahuje tato záloha poměrně ke všem úkonům učiněným obhájcem žalobkyně v posuzovaném trestním řízení. Odvolací soud poté uvádí, že záloha 40.000,00 Kč činí 22 % z celkové částky nákladů obhajoby ve výši 186.994,00 Kč (soud I. stupně má za to, že zde došlo k chybě v psaní či počtech, když se jedná o částku ve výši 21 %). Na to pak odvolací soud uvádí, že vzhledem k tomu, že žalobkyně měla vynaložit na cestové a ztrátu času svého obhájce částku celkem ve výši 43.206,00 Kč, přičemž v rozsahu zmíněných 22 % (viz výše uvedeno, jedná se, dle názoru soudu I. stupně, o chybu v psaní či počtech a má se jednat o 21 %), pak byl i tento nárok na cestové a ztrátu času zahrnut co do výše 21 % v částce zálohy ve výši 40.000,00 Kč, která je promlčena, tedy má odvolací soud za to, že vzhledem k výše uvedenému (nedostatečná specifikace nároku na cestové a náhradu za ztrátu času) je důvodné zamítnout nárok na cestovné, náhradu za ztrátu času i ve zbývajících 79 %, což je právě částka 34.133 Kč. Odvolací soud proto rozsudek soudu I. stupně potvrdil v rozsahu zamítnutí žaloby co do částky 74.133,00 Kč (sestavující z částky 40.000,00 Kč a 34.133,00 Kč). Poté odvolací soud uvádí, že skutková tvrzení, týkající se náhrady, kterou žalobkyně považuje za odměnu obhájce a jeho hotové výdaje, posoudil jako dostatečně uvedená v příloze žaloby, označené jako vyúčtování ze dne 5. 11. 2008, a to vzhledem k tomu, že žalobní tvrzení lze dostatečně specifikovat i odkazem na listinu, kterou žalobkyně připojila k žalobě a na kterou odkázala, a v rámci níž jsou jednotlivé úkony právní služby jmenovány. Odvolací soud poté uvádí, že odměna zmíněného obhájce by, vzhledem k horní hranici trestu, který žalobkyni v uvedeném řízení hrozil (pro trestný čin podle § 160 odst. 2, 3 tr. zák., šlo o trest odnětí svobody do 8 let) činila částku 2.300,00 Kč za každý z uvedených úkonů, a hotové výdaje ve výši 300,00 Kč za každý úkon právní služby. Vzhledem k tomu proto odvolací soud napadený rozsudek ohledně částky 112 861 Kč zrušil a uložil soudu I. stupně, aby se zaměřil na náležité objasnění tvrzení žalobkyně o účelně vynaložených nákladech na svou obhajobu, spočívajících v odměně jejího advokáta a jejích hotových výdajích, a poté ve věci znovu rozhodl.

6. Pro větší přehlednost tedy soud I. stupně v návaznosti na rozhodnutí odvolacího soudu uvádí následující. Předmětem řízení zůstala částka 112 861 Kč, které se žalobkyně domáhá jakožto nákladů na obhajobu, spočívajících v odměně jejího advokáta a jejích hotových výdajích. V části vynaložených nákladů, týkajících se cestovného a náhrady za ztrátu za promeškaný čas ve výši 43.206,00 Kč, bylo zamítnutí žaloby soudem I. stupně odvolacím soudem potvrzeno, tedy cestovné a náhrada za ztrátu času již nejsou v celém uplatněném rozsahu předmětem tohoto řízení. Vzhledem k tomu, že odvolací soud vyslovil závazný právní názor v tom směru, že žalobní nárok na úhradu cestovného a náhradu za ztrátu času, byl řádně zamítnut co do částky 34 133 Kč proto, že žalobkyně neunesla povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a ve zbývajících části, tj. v části 9 073 Kč (43.206 – 34 133) byl nárok na náhradu cestového a náhradu za ztrátu za promeškaný čas zamítnut z důvodu, že v tomto rozsahu je tento nárok součástí promlčené zálohy ve výši 40 000 Kč. Lze tedy uzavřít, že pokud jde o vynaložené náklady na obhajobu, spočívající v odměně advokáta žalobkyně a hotových výdajích, pak bylo rozhodnutí soudu I. stupně potvrzeno odvolacím soudem, jakožto správné, ohledně částky 30 927 Kč (79 % z promlčené zálohy ve výši 40 000 Kč). Úkolem soudu I. stupně tedy bude zaměřit se na objasnění tvrzení

žalobkyně o nákladech na obhajobu, spočívající v odměně jejího advokáta a hotových výdajích v celém jejich uplatněném rozsahu s tím, že je vázán právním názorem soudu odvolacího, že samotný tento nárok je co do částky 30 927 Kč promlčen a je tak tedy třeba posoudit, zda je důvodným ve zbývajících částech 112 861 Kč s přísl. Žalobkyní nárokováná částka obhajebného, spočívající v odměně jejího právního zástupce a hotových výdajích činí, dle založeného vyúčtování částku 143 788 Kč, která je tak pro účely tohoto řízení nyní tvořena částkou 30 927 Kč, kterážto je dle rozhodnutí odvolacího soudu promlčena, a částkou 112.861 Kč, kteroužto je třeba nadále se zabývat.

7. Soud prvního stupně rekapituluje dosavadní skutková zjištění. Z dohody o poskytnutí právní služby ze dne 13. 2. 2006 soud zjistil, že advokát JUDr. Ing. Lukáš Prudil, Ph.D. uzavřel se žalobkyní dohodu o poskytnutí právní služby v trestní věci § 160 odst. 2, odst. 3 trestního zákona, ve které se strany mimo jiné dohodly, že vyúčtování je splatné do patnácti dnů ode dne úplného skončení řízení v trestní věci. Ze zálohové faktury č. [REDAKCE] ze dne 4. 1. 2007 soud zjistil, že advokát JUDr. Ing. Lukáš Prudil, Ph.D. vystavil pro žalobkyni zálohovou fakturu znějící na částku 40.000,- Kč, která byla splatná dne 14. 1. 2007. Z výpisu z běžného účtu advokáta JUDr. Prudila soud zjistil, že na jeho účet byla dne 16. 1. 2007 připsána platba ve výši 20.000,- Kč a dne 31. 1. 2007 platba ve výši 20.000,- Kč od žalobkyně. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 21. 8. 2009, sp. zn. [REDAKCE] soud zjistil, že žalobkyně byla zproštěna podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby, rozsudek nabyl právní moci dne 4. 9. 2008. Z faktury č. [REDAKCE] ze dne 5. 11. 2008 soud zjistil, že advokát JUDr. Ing. Lukáš Prudil, Ph.D. vystavil pro žalobkyni fakturu znějící na částku 146.994,- Kč (po odečtení zálohy 40.000,- Kč), která byla splatná dne 20. 12. 2008. Z dodatku č. 1 ze dne 1. 12. 2008 soud zjistil, že advokát JUDr. Ing. Lukáš Prudil, Ph.D. uzavřel se žalobkyní dodatek k dohodě o poskytnutí právní služby ze dne 13. 2. 2006, dle kterého se změnilo ujednání o splatnosti vyúčtování ze dne 5. 11. 2008 tak, že žalobkyně uznává svůj dluh co do důvodu a výše a zaplatí jej nejpozději do tří let po nabytí právní moci rozhodnutí v trestní věci, nejpozději dne 4. 9. 2011. Z výpisu z běžného účtu advokáta JUDr. Prudila soud zjistil, že na jeho účet byla dne 7. 5. 2009 připsána platba 5.000,- Kč, dne 10. 2. 2010 platba 15.000,- Kč a dne 11. 8. 2011 platba ve výši 126.994,- Kč od žalobkyně. Z dopisu žalobkyně ze dne 27. 2. 2012 a ze stanoviska žalované ze dne 26. 9. 2012 soud zjistil, že žalobkyně u žalované uplatnila dne 19. 3. 2012 nárok na náhradu škody ve výši 186.994,- Kč z nezákonného rozhodnutí, její žádosti nebylo vyhověno.

8. Z dokumentu nazvaného „Vyúčtování; Klient: K [REDAKCE] MUDr., E [REDAKCE] Právní služba: tr. č. § 160/2, 3 TZ - horní hranice trestu 8 let“ soud zjistil, že JUDr. Ing. Prudil Lukáš, Ph.D., jakožto právní zástupce žalobkyně, této vyúčtoval poskytnuté právní služby v celkové částce 157.138,00 Kč + 19 % DPH (tj. 186.994,00 Kč s DPH). Z toho v části a) tohoto dokumentu nazvaného jako odměna za poskytnuté právní služby, je uvedeno celkem 47 úkonů právní služby s tím, že za 1 úkon právní služby je účtováno 2.300,00 Kč bez DPH a s tím, že pouze v případě úkonu 29. 11. 2006 hlavní líčení, je účtována odměna za 2 úkony právní služby a 26. 6. 2008 za veřejné zasedání Praha je účtována poloviční odměna ve výši 1.150,00 Kč. Ve zbytku je za úkon právní služby účtováno vždy 2.300,00 Kč bez DPH. V části b) tohoto dokumentu nazvaného jakožto náhrada hotových výdajů, cestovné, náhrady za promeškaný čas, je účtována částka ve výši 300,00 Kč, jakožto paušální náhrada hotových výdajů za 46 úkonů právní služby ve výši souhrnné 13.800,00 Kč a dále cestovné Brno – Břeclav a zpět ve výši 826,00 Kč a náhrada za ztrátu času s touto cestou ve výši 400,00 Kč a dále cestovné Brno – Praha a zpět, 9x ve výši 26.082,00 Kč a náhrada za ztrátu času za tyto cesty ve výši 9.000,00 Kč, tj. sečteno za cestovné a náhrady za promeškaný čas, celkem částka 43.206,00 Kč s DPH. Pokud jde o vyúčtování odměny za poskytnuté právní služby, pak konkrétně tyto právní zástupce žalobkyně účtuje za tyto úkony

právní služby. Dne 13. 2. 2006 porada s klientkou, 20. 2. 2006 účast na domovní prohlídce (Břeclav), 6. 6. 2006 porada s klientkou, 7. 3. 2006 výslech obviněného (Praha), 8. 3. 2006 stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání, 8. 3. 2006 žádost obviněného o přezkoumání, 3. 4. 2006 porada s klientkou, 11. 4. 2006 návrh k důkazům, 14. 4. 2008 porada s klientkou, 21. 4. 2006 návrh k důkazu, 24. 4. 2008 porada s klientkou, 12. 5. 2006 námitky proti formulaci otázek, 23. 5. 2006 porada s klientkou, 2. 6. 2006 porada s klientkou, 16. 6. 2006 porada s klientkou, 18. 7. 2006 porada s klientkou, 31. 8. 2006 prostudování spisu (Praha, 110 min.), 1. 8. 2006 porada s klientkou, 6. 9. 2006 návrh na vyloučení mjr. Šejdy, 11. 9. 2006 návrh na zastavení trestního stíhání, 19. 9. 2006 porada s klientkou, 6. 10. 2006 porada s klientkou, 13. 11. 2006 stížnost na jednání pracovníka soudu, 13. 11. 2006 porada s klientkou, 14. 11. 2006 návrh na provedení důkazu, 27. 11. 2006 porada s klientkou, 29. 11. 2006 hlavní líčení (Praha, 3 hod. 15 min. – 2 úkony), 15. 1. 2007 porada s klientkou, 14. 2. 2007 vyjádření k odvolání státního zástupce, 12. 3. 2007 veřejné zasedání (Praha), 26. 3. 2007 veřejné zasedání (Praha), 3. 4. 2007 podnět ohledně jednání mjr. Šejdy, 25. 4. 2007 hlavní líčení (Praha), 12. 6. 2007 porada s klientkou, 28. 8. 2008 porada s klientkou, 23. 10. 2007 stížnost pro porušení zákona, 31. 10. 2007 hlavní líčení (Praha, 75 min.), 10. 3. 2008 návrh důkazu + vyjádření, 27. 3. 2008 stížnost proti usnesení o námitce podjatosti, 27. 3. 2008 porada s klientkou, 23. 4. 2008 návrh k důkazu + vyjádření, 23. 4. 2008 porada s klientkou, 26. 6. 2008 veřejné zasedání (Praha, nekonalo se, náhrada ve výši 1/2), 2. 7. 2008 stížnost na chování předsedy senátu, 20. 8. 2008 porada s klientkou, 21. 8. 2008 hlavní líčení (Praha, 50 min.), 8. 9. 2008 porada s klientkou.

9. Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 5, vedeného pod sp. zn. [REDAKCE] resp. z obsahu zrekonstruovaný spis tak, jak byl předložen zdejšímu soudu, soud zjistil následující. Obžaloba byla podána dne 8. 9. 2006 proti MUDr. E. K. [REDAKCE] pro podezření ze spáchání trestného činu přijímání úplatku podle § 160 odst. 2, 3 písm. a) tr. zák. Dne 20. 9. 2006 sdělil státní zástupce Obvodnímu soudu pro Prahu 5, že omylem nebyla přiložena videokazeta s nahrávkou, a dne 21.9.2006 sdělil státního zástupce Obvodnímu soudu, že zasílá i další podání Mgr. Ing. Lukáše Prudila ze dne 20. 9. 2006. Dne 20.9.2006 učinil Mgr. Ing. Lukáš Prudil podání nazvané jako doplnění listin (k čemuž doplňuje soud, že tento úkon není uveden ve vyúčtování z 5. 11. 2008). Dne 11. 9. 2006 bylo vypracováno stanovisko ke znaleckému posudku, vypracované Ing. Petr Hartánský. Dne 15.8.2006 vydal státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 usnesení podle § 149/1 písm. b) t.ř. Dne 11.9.2006 podal Mgr. Ing. Lukáš Prudil návrh na zastavení trestního stíhání (soud doplňuje, že se jedná o úkon, uvedený ve vyúčtování ze dne 5. 11. 2008). Následuje přípis státního zástupce Obvodnímu soudu pro Prahu 5 ze dne 3. 10. 2006, kterým předkládá tento návrh na zastavení trestního stíhání soudu, a poté úřední záznam o podaném vysvětlení MUDr. D. R. [REDAKCE] ze dne 13. 11. 2006, dále pak protokol o hlavním líčení ze dne 29. 11. 2006, kterého se účastnil JUDr. Lukáš Prudil (soud doplňuje, že tento úkon je uveden ve vyúčtování z 5. 11. 2008 a z tohoto protokolu vyplývá, že hlavní líčení bylo započato v 13:15 hod. a skončilo v 16:30 hod.). Ve věci bylo poté rozhodnuto rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. [REDAKCE] ze dne 29. 11. 2006. Následuje odvolání státního zástupce proti rozsudku soudu I. stupně z 22. 12. 2006. Usnesením Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] ze dne 26. 3. 2007 byl prvoinstanční rozsudek zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně. Následuje protokol o hlavním líčení ze dne 25. 4. 2007, kterého se účastnil JUDr. Lukáš Prudil (jedná se o úkon, uvedený ve vyúčtování z 5. 11. 2008). Ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. [REDAKCE] ze dne 25. 4. 2007. Dne 29.5.2007 bylo podáno odvolání Obvodního státního zastupitelství proti rozsudku ze dne 25. 4. 2007. Usnesením Městského soudu v Praze, sp. zn. [REDAKCE] ze dne 4. 9. 2007 byl prvoinstanční rozsudek zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně. Následuje protokol o hlavním

líčení ze dne 31. 10. 2007 (soud konstatuje, že se účastnil JUDr. Prudil a že tyto úkony byly uvedeny ve vyúčtování ze dne 5. 11. 2008). Ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. [REDAKCE] ze dne 31. 10. 2007 a následuje odvolání státního zastupitelství pro Prahu 5 ze dne 9. 1. 2008 proti tomuto rozsudku soudu I. stupně ze dne 31. 10. 2007. Usnesením Městského soudu v Praze, sp. zn. [REDAKCE] ze dne 26. 6. 2008 byl prvoinstanční rozsudek zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně. Následuje protokol o hlavním líčení ze dne 21. 8. 2008, kterého se účastnil JUDr. Lukáš Prudil (je uveden ve vyúčtování ze dne 5. 11. 2008). Ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. [REDAKCE] ze dne 21. 8. 2008 (doložka právní moci ke dni 4. 9. 2008) tak, že se obžalovaná zproštíuje obžaloby dle § 226 písm. a) tr.ř.

10. Soud ve věci učinil závěr o skutkovém stavu, který koresponduje s výše popsány mi skutkovými zjištěními, zejm. pokud jde o průběh trestního řízení a z něj vyplývajících úkonů právních služeb poskytnutých žalobkyni právním zástupcem. Z důkazů výše citovaných byla učiněna postačující skutková zjištění pro posouzení důvodnosti žalobou uplatněného nároku, jak jej soud níže podává – z tohoto důvodu tak soud v odůvodnění rozsudku nerozvádí dílčí skutková zjištění učiněná z těch provedených důkazů, o něž rozhodnutí o věci samé posléze neopřel.

11. Soud posoudil věc po právní stránce podle výše uvedených ustanovení:

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v účinném znění (dále i jen „OdpŠk“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 2 cit. zák. odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.

Podle § 5 OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 7 odst. 1 OdpŠk právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 odst. 1 OdpŠk nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle § 31 odst. 1 OdpŠk náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Podle odst. 3 téhož ustanovení náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně.

Podle § 32 OdpŠk se nárok na náhradu škody podle tohoto zákona promlčí za tři roky ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Je-li podmínkou pro uplatnění práva na náhradu škody zrušení rozhodnutí, běží promlčecí doba ode dne doručení (oznámení) zrušovacího rozhodnutí. Nejpozději se nárok promlčí za deset let ode dne, kdy poškozenému bylo doručeno (oznámeno) nezákonné rozhodnutí, kterým byla způsobena škoda; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví. Nárok na náhradu nemajetkové újmy podle tohoto zákona se promlčí za 6 měsíců ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o vzniklé nemajetkové újmě, nejpozději však do deseti let ode dne, kdy nastala právní skutečnost, se kterou je vznik nemajetkové újmy spojen.

Podle § 35 odst. 1 OdpŠk promlčecí doba neběží ode dne uplatnění nároku na náhradu škody do skončení předběžného projednání, nejdéle však po dobu 6 měsíců.

Podle § 26 OdpŠk, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem ("o.z.).

Podle § 14 odst. 1 OdpŠk se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, přičemž podle ust. odst. 3 cit. § je uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.

Ust. § 15 odst. 2 OdpŠk pak stanoví, že poškozený se může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

12. V řízení bylo prokázáno, že žalobce svůj nárok u žalované předběžně uplatnil ve smyslu § 14 odst. 1, 3 OdpŠk, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 OdpŠk).

13. Předpokladem odpovědnosti státu za škodu je splnění tří podmínek: 1) existence nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu, 2) vznik škody a 3) příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem nebo nezákonným rozhodnutím a vznikem škody. Nezákonné rozhodnutí nebo nesprávný úřední postup a vznik škody tudíž musí být ve vzájemném poměru příčiny a následku.

14. V řízení bylo prokázáno, že žalobkyně byla podle § 226 písm. a) trestního řádu zproštěna obžaloby rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 21. 8. 2008, sp. zn. [REDAKCE]. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25Cdo 1487/2001). V daném případě byla žalobkyně obžaloby zproštěna, čímž jí vznikl nárok na náhradu škody z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.

15. Žalovaná vznesla v průběhu řízení námitku promlčení žalobou uplatněného nároku, se kterou se soudy vypořádaly způsobem blíže popsáním výše v části rozsudku věnované popisu dosavadního průběhu řízení. Na těchto závěrech soud prvního stupně setrvává, resp. je těmito vázán - co se týká nároku na náhradu škody ve výši 40.000,- Kč, promlčecí doba začala běžet dne 4. 9. 2008 a uplynula dne 4. 9. 2011; žalobkyně svůj nárok na náhradu škody u žalované uplatnila až dne 19. 3. 2012, tedy po uplynutí promlčecí doby, proto nedošlo k jejímu stavení ve smyslu § 35 zákona č. 82/1998 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2013, žaloba u soudu byla podána dne 11. 10. 2012, tedy opožděně; námitka promlčení vznesená žalovanou je tak ve vztahu k části nároku na náhradu škody ve výši 40.000,- Kč důvodná; co se týká nároku na náhradu škody ve výši 5.000,- Kč, žalobkyně tuto částku zaplatila svému obhájci dne 7. 5. 2009, v tento den vznikla žalobkyni škoda a začala běžet tříletá promlčecí doba, která by uplynula dne 7. 5. 2012; běh promlčecí doby neběžel ve smyslu § 35 zákona č. 82/1998 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2013, ode dne uplatnění nároku na náhradu škody do skončení předběžného projednání, nejdéle však po dobu 6 měsíců (v této věci trvalo předběžné projednání od 19. 3. 2012 do 26. 9. 2012, tj. déle než 6 měsíců), proto promlčecí doba uplynula dne 7. 11. 2012; žaloba byla soudu podána dne 11. 10. 2012, tedy včas; nárok na náhradu škody ve výši 5.000,- Kč tak není promlčen; stejný závěr platí též pro nárok na náhradu škody ve výši 15.000,- Kč (žalobkyně tuto částku zaplatila svému obhájci dne 10. 2. 2010, v tento den vznikla žalobkyni škoda a začala běžet tříletá promlčecí doba, která by uplynula dne 10. 2. 2013) i pro nárok na náhradu škody ve výši 126.994,- Kč (žalobkyně tuto částku zaplatila svému obhájci dne 11. 8. 2011, v tento den vznikla žalobkyni škoda a začala běžet tříletá promlčecí doba, která by uplynula dne 11. 8. 2014), ani v tomto případě není námitka promlčení důvodná.

16. Pokud jde o samotný žalobní požadavek a náhrada majetkové škody (náklady obhajoby),

pak soud vyšel z obsahu zrekonstruovaného spisu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. [REDAKCE]. Z listin, založených v tomto spise vyplývá, že právní zástupce žalobkyně této nepochybně v souvislosti s tímto trestním řízením poskytl tyto úkony právní služby. Dne 11. 9. 2006 návrh na zastavení trestního stíhání, 29. 11. 2006 účast na hlavním líčení (trvalo 3 hodiny, 15 minut, tedy náleží odměna za 2 úkony právní služby), 25. 4. 2007 účast na hlavním líčení, 31. 10. 2007 účast na hlavním líčení, 21. 9. 2008 účast na hlavním líčení s tím, že náklady vynaložené na tyto úkony právní služby lze považovat za účelně vynaložené náklady na odstranění nezákonného rozhodnutí. Pokud jde o zbývající úkony právní služby, zahrnuté ve vyúčtování ze dne 5. 11. 2008, které jsou blíže popsány výše v rámci konstatování skutkových zjištění soudu I. stupně, pak k těmto nejsou ani ve spise vedeném Obvodním soudem pro Prahu 5 pod sp. zn. [REDAKCE] založeny žádné důkazy ani k jejich prokázání nenavrhl žalobkyně provedení jiných důkazů a soud tak nárok na odměnu za tyto úkony právní služby nepřiznal. Žalobkyně byla přítom o nutnosti prokázání svých tvrzení, že obhájce žalobkyně vykonal úkony právní služby tak, jak jsou specifikovány ve vyúčtování ze dne 5. 11. 2008, poučena ve smyslu § 118a odst. 3 o.s.ř. na jednání, konaném dne 3. 9. 2018. Tato výzva však zůstala bez odezvy.

17. V souhrnu tak bylo v řízení prokázáno, že obhájce žalobkyně poskytl v souvislosti s trestním řízením této 5 úkonů právní služby, počítaných ve smyslu § 11 advokátního tarifu jako 6 úkonů právní služby, neboť úkon dne 29. 11. 2006 trval 3 hodiny a 15 minut. Celkově tedy má soud za prokázané, že žalobkyně pro trestní řízení vynaložila účelně náklady na celkem 6 úkonů právní služby a k tomu příslušející paušální náhradu hotových výdajů advokáta.

18. Náklady vynaložené na obhajobu v trestním řízení, jsou náklady, které byly vynaloženy na zrušení nezákonného rozhodnutí (§ 31 odst. 1 OdpŠk). Zahrnují však pouze účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování, přičemž výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně, kterým je vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), dále i jen „AT“ (§ 31 odst. 3 OdpŠk).

19. Proti žalobkyni bylo zahájeno trestní stíhání pro podezření ze spáchání trestného činu podle § 160 odst. 2 a 3 písm. a) trestního zákoníku, za který hrozil dle tehdy platného znění t.z. trest odnětí svobody dvě léta až osm let. Podle tehdy platného znění § 10 odst. 3 písm. c) AT, nejde-li o věci podle odstavce 2, se při obhajobě v takovém trestním řízení považuje za tarifní hodnotu částka 30 000 Kč a podle tehdy platného znění § 7 AT pak sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí z této tarifní hodnoty částku 2 300 Kč (1.500+20x40). Dále podle § 13 odst. 1, 3 AT, nedohodl-li se advokát s klientem na jiné paušální částce jako náhradě výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné, činí tato částka 300 Kč na jeden úkon právní služby. K těmto částkám je třeba připočítat DPH v zákonné výši, jehož byl právní zástupce žalobce plátcem. Odměna za jeden úkon právní služby pak tedy souhrnně činí 2 600 Kč bez DPH, tj. 3 094 Kč včetně DPH (19%).

20. Soud prvního stupně je přítom vázán názorem odvolacího soudu vysloveným v rozsudku Městského soudu ze dne 13.12.2017, č.j. 72 Co 314/2017-179, zde v tom rozsahu, že záloha ve výši 40.000,- Kč se vztahuje poměrně ke všem nákladům na právní zastoupení. Tyto náklady činily v souhrnu jejich vyúčtování 186 994 Kč, přičemž 40.000,- Kč činí tak dle odůvodnění odvolacího soudu 21% této celkové výše nákladů právního zastoupení (odvolací soud uvádí, že se jedná o 22%, nicméně soud prvního stupně má za to, že jde o chybu v psaní či počtech, když toto procentní vyčíslení činí 21,39%, tj. po zaokrouhlení 21%; tomuto nasvědčuje i navazující odůvodnění odvolacího soudu, kde vychází z 79% jakožto druhé části cestovného a náhrady za ztracený čas nekrytých právě zálohou). Tedy soud vychází z toho, že žalobkyni náleží jakožto

majetková škoda částka ve výši 79% odměny a paušální náhrady hotových výdajů (vč. DPH) z každého z prokázaných úkonů právní služby účelně vynaložených k odstranění nezákonného rozhodnutí, neboť ve zbytku (21%) byl náklad na každý takovýto úkon právní služby žalobkyní uhrazen zálohou (40.000,-Kč), kde však byla důvodně uplatněna námitka promlčení.

21. Tedy žalobkyně má nárok na náhradu škody spočívající v odměně za celkem 6 úkonů právní služby, tj. nárok na náhradu škody ve výši celkem 18.564,- Kč (6x3.094), tj. v daném případě na 14.665,56 Kč (79%). Ve zbytku žalobního požadavku pak soud nárok na náhradu škody zamítl.

22. Úrok z prodlení je odůvodněn § 1968, § 1970 a § 605 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. a stanoviskem občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, dle kterého má poškozený právo na úrok z prodlení ode dne následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců poté, kdy nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění uplatnil postupem podle § 14 zákona (§ 605 odst. 2 o. z.). Úrok z prodlení přiznal soud v požadované výši, neboť tato neodporuje výši zákonné.

23. O lhůtě k plnění na straně žalované bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř.; takto prodloužená pariční lhůta odpovídá podmínkám čerpání finančních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná při výplatě peněžních plnění řídí, přičemž soudu současně nejsou známy okolnosti, pro něž by bylo důvodné se domnívat, že stanovení delší lhůty k plnění oproti třídní lhůtě zákonné může způsobit žalobkyni jakoukoliv újmu.

24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 a § 151 odst. 1 o.s.ř., tedy měli účastníci ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. V souzeném případě byl předmět řízení v tarifní hodnotě 186 994 Kč. Žalovaný byl z pohledu nákladů řízení tarifně úspěšný co do částky 172 328,44 Kč. Žalovaný tak byl úspěšný v rozsahu 92,16 % a žalobce v rozsahu 7,84 %, převážně tak byl v řízení úspěšný žalovaný v rozsahu 84,32 %.

25. V souzeném případě tak soud přiznal žalované náhradu nákladů řízení ve výši 8 režijních paušálů po 300,- Kč dle § 151 odst. 3 o.s.ř., a to za dvě písemná vyjádření /ze dne 27.2.2013 a 2.5.2014/ a 3x za přípravu a 3x účast na soudních jednáních /21.11.2016, 3.9.2018, 27.9.2018/. Celková výše nákladů řízení tak činí 2 400 Kč, tj. 84,32 % činí 2 023,68 Kč. Jejich zaplacení uložil soud neúspěšnému žalobci ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku podle § 160 odst. 1 části věty před středníkem o.s.ř., když k delší lhůtě plnění či k plnění ve splátkách neshledal soud žádný důvod.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

V Praze dne 27. srpna 2019

JUDr. Tomáš Bělohávek v. r.
soudce